

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 31 stycznia 2013

LEX-P.4131.1.2013.MRM

**Rada Gminy Nowe Miasto
ul. Apteczna 8
09-120 Nowe Miasto**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust.2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591, z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 214, poz. 1806, z 2005r. Nr 172, poz. 1441, z 2006r. Nr 17, poz. 128, Nr 175, poz. 1457, Nr 181, poz. 1337, z 2007r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009r. Nr 52, poz.420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 Nr 28, poz. 142 i 146 oraz Nr 106 poz. 675)

stwierdzam nieważność

Uchwały Nr 131/XXIV/2012 Rady Gminy Nowe Miasto z dnia 27 grudnia 2012r. w sprawie *Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Nowe Miasto*

Uzasadnienie

Rada Gminy Nowe Miasto w dniu 27 grudnia 2012r. podjęła uchwałę w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Nowe Miasto, wskazując jako podstawę prawną m.in. art. 4 ust.1 i 3 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U z 2012r., poz. 391). Wskazać należy, iż przepis ust.1 stanowi

upoważnienie dla rady gminy do uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, ust.3 zaś zobowiązuje radę gminy do dostosowania regulaminu do wojewódzkiego planu gospodarki odpadami w terminie 6 miesięcy od dnia uchwalenia tego planu. Natomiast zakres spraw, które rada gminy winna uregulować przedmiotową uchwałą, został enumeratywnie wskazany w treści ust.2 cyt. przepisu i ma on charakter wyczerpujący, co oznacza, iż nie wolno zamieszczać w regulaminie postanowień, które wykraczałyby poza treść art. 4 ust.2 ustawy. Jednocześnie przepis ten zawiera obligatoryjne elementy regulaminu, co powoduje, że w uchwale tej muszą znaleźć się postanowienia odnoszące się do wszystkich punktów art. 4 ust.2 ustawy. „*Uchwalając akty prawa miejscowego, w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny między aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa*”. (tak: WSA we Wrocławiu, wyrok z dnia 20.12.2006r., II SA/Wr 585/06, WSA w Gdańsku, wyrok z dnia 9 maja 2012r., II SA/Gd 120/12).

Wskazać ponadto należy, iż rada gminy, uchwalając regulamin utrzymania porządku i czystości w gminie, stanowiący akt prawa miejscowego, zobowiązana jest stosować się do przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. Stosownie do treści §137 załącznika do tego rozporządzenia, w uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń. Przepis ten wskazuje na zasadę, że uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało już wcześniej przez ustawodawcę unormowane i stanowi przepis prawa powszechnie obowiązujący, a więc nie ma potrzeby i nie można powtarzać przepisów ustaw, umów międzynarodowych czy też rozporządzeń w zapisach prawa miejscowego. „*Naruszenie zasad techniki prawodawczej, jednoznaczne z istotnym naruszeniem prawa, występuje m.in. wówczas, kiedy w wyniku naruszenia zasad techniki prawodawczej dochodzi do sytuacji, kiedy prawodawca lokalny reguluje materię uregulowaną już aktami wyższego rzędu, ewentualnie wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego do wydania aktu prawa miejscowego*” (tak: WSA w Bydgoszczy, wyrok z 4 lutego 2010r., II SA/Bd 1039/09). „*Regulamin stanowi prawo miejscowe, które powinno zawierać treści normatywne a nie powtórzenia norm zawartych w innych przepisach. Takie „powtarzanie” przepisów za innymi aktami prawnymi, wyższego rzędu, pozbawia w istocie akt charakteru normatywnego, czyni go niejasnym i nieczytelnym, a w konsekwencji uniemożliwia osiągnięcie funkcji, dla jakiej jest stanowiony*” (wyrok WSA w Gdańsku II SA/Gd 120/12).

Pamiętać należy, iż regulacje zawarte w akcie prawa miejscowego mają na celu jedynie uzupełnienie przepisów powszechnie obowiązujących rangi ustawowej.

W świetle powyższych uwag, za niezgodne ze wskazanymi wyżej przepisami należało uznać wszelkie odstępstwa w akcie prawa miejscowego od granic upoważnienia ustawowego, a więc od katalogu spraw enumeratywnie wymienionych w art. 4 ust.2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. I tak:

1/ W § 2 regulaminu doszło do powtórzenia pojęć, które zostały już zdefiniowane w przepisach ustawy o utrzymaniu czystości... oraz w innych aktach rangi ustawowej (ustawa o odpadach, kodeks cywilny, prawo budowlane) bądź rozporządzeniach.

Ponadto Rada Gminy, wbrew wiążącej ją delegacji ustawowej, dokonała niedopuszczalnych modyfikacji definicji ustawowych, jak w przypadku „nieruchomości” (§2 pkt.2), przez które należy, zdaniem Rady, rozumieć „*rozszerzoną treść art. 46 kc., z której wynika, że istnieją następujące rodzaje nieruchomości: 1) nieruchomości gruntowe (zabudowane lub niezabudowane), które ze względu na przeznaczenie dzielą się na: a) nieruchomości rolne, nieruchomości leśne, inne nieruchomości (niewolne i nieleśne) zabudowane lub przeznaczone pod zabudowę, 2) nieruchomości budynkowe, 3) nieruchomości lokalowe (lokale mieszkalne i lokale użytkowe)*”. Treść tej definicji jest zagniatwana, nie wiadomo, których konkretnie, spośród wymienionych nieruchomości, dotyczą te zapisy regulaminu, w których jest mowa o „nieruchomościach”, jest ponadto sprzeczna z treścią art. 46 kc. (nie posiadającego wersji „rozszerzonej”), stanowiącego w ust.1, iż „*nieruchomościami są części powierzchni ziemskiej stanowiące odrębny przedmiot własności (grunty), jak również budynki trwale z gruntem związane lub części takich budynków, jeżeli na mocy przepisów szczególnych stanowią odrębny od gruntu przedmiot własności*”.

Dalej – Rada Gminy wprowadziła swoje własne definicje pojęć: „*posiadającym lokal jest użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lokalu w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny*”, podczas gdy kodeks cywilny nie zna pojęcia „posiadającego lokal”, jedynie w art. 343¹ stwierdza, iż „*do ochrony władania lokalem stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie posiadania*”, a zatem również art. 336, zawierający definicję posiadacza rzeczy, którym jest „*zarówno ten, kto nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca, lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny)*”.

Z definicją „posiadającego lokal” związane są dalsze – „*korzystającym z lokalu jest posiadający tytuł prawny do lokalu lub korzystający z lokalu o nieuregulowanym stanie prawnym zgodnie z definicją zapisana w ustawie z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, w niniejszym Regulaminie termin utożsamiany z terminem – dysponujący lokalem*” oraz „*dysponujący lokalem – właściciel, lokator lub posiadający,*

w rozumieniu definicji podanych wyżej”. Definicja korzystającego z lokalu została stworzona wyłącznie na użytek ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę..., nie może być ponadto utożsamiana z osobą dysponującą lokalem, zwłaszcza w takim rozumieniu, jak zawarte w przedmiotowym regulaminie.

W konsekwencji, wprowadzenie przez gminę w §2 regulaminu „słowniczka” pojęć, spowodowało, że treść regulaminu stała się mało czytelna, a miejscami wręcz niezrozumiała, zwłaszcza, jeśli wziąć pod uwagę, iż jego adresatami są mieszkańcy gminy.

2) W §3 Rada Gminy starając się stworzyć odpowiednie warunki utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, wykroczyła poza delegację ustawową określoną w art. 4 ust.2 ustawy. Obowiązki w zakresie utrzymania czystości i porządku ciążące na właścicielach nieruchomości nie mogą być formułowane w sposób dowolny, a rada gminy nie może w sposób niczym nieograniczony określać obowiązków związanych z estetyką i porządkiem na terenie gminy. Treść regulaminu, jak to już wspomniano wyżej, musi bezwzględnie odpowiadać zakresowi delegacji ustawowej.

Rada Gminy przekroczyła zakres delegacji ustawowej, poprzez nałożenie w §3 na właścicieli nieruchomości dodatkowych obowiązków, takich jak np.: uprzątnięcie i zbieranie odpadów z powierzchni nieruchomości i budynków; sprzątnięcie pojazdów wycofanych z eksploatacji, wraków pojazdów mechanicznych; uprzątnięcie poprzez zamiatanie, zbieranie, grabienie, zmywanie, itp. zanieczyszczeń z powierzchni nieruchomości i utrzymanie ich należytego stanu sanitarno – higienicznego; uprzątnięcie poprzez: zamiatanie, zbieranie, zmywanie, malowanie itp. zanieczyszczeń z powierzchni posadzek, podłóg i stropów przeznaczonych do wspólnego użytku pomieszczeń budynków wielolokalowych, np. sieni, korytarzy, piwnic, klatek schodowych, wind, studzienek, okien piwnicznych, zsyków na odpady, rur spustowych, rynien z kratkami do czyszczenia a tym samym utrzymywanie ich należytego stanu sanitarno – higienicznego; uprzątnięcie piasku z chodnika; uprzątnięcie poprzez ich usuwanie nawisów (sopli) z okapów rynien i innych części nieruchomości; usuwanie nadmiaru śniegu z posesji i jego wywóz w miejsca do tego przeznaczone; likwidowanie śliskości na drogach publicznych; usuwanie ze ścian budynków, ogrodzeń i innych obiektów ogłoszeń, plakatów, napisów, rysunków itp.; oznaczenie nieruchomości; umieszczanie na budynkach wielolokalowych tablic zawierających dane adresowe właściciela lub zarządcy; utrzymywanie nieruchomości niezabudowanych, na których wydobywane są kopaliny w stanie wolnym od zachwaszczenia; utrzymywanie odłogowanych nieruchomości rolnych w stanie ugoru czarnego lub zajętego; utrzymywanie czystości na obszarach nieruchomości leśnych; utrzymywanie rowów melioracyjnych i odwadniających w stanie drożności i wykoszenia; utrzymywanie skarp, nasypów i wykopów w stanie wykoszonym; utrzymywanie w stanie wolnym

od zaśmiecenia wód powierzchniowych; stosowanie oraz gromadzenie obornika oraz płynnych odchodów zwierzęcych na terenie gospodarstwa rolnego; pielęgnacja i utrzymanie estetycznego wyglądu terenów zielonych; wymiana piasku w piaskownicach; umieszczanie plakatów i reklam w miejscach dozwolonych; umieszczanie na targowiskach, placach zabaw itp. ich regulaminów; zgłaszanie zauważenia zwierząt bezdomnych lub podejrzanych o wściekliznę; zgłaszanie produktów roślinnych w związku z podejrzeniem lub wystąpieniem organizmów kwarantannowych.

Przepis art. 4 ust.2 pkt.1 lit. b ustawy ogranicza wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości wyłącznie poprzez uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, a nie ogólnego (powszechnego) użytku, tak jak to czyni uchwała. Nie można zapominać również, że zgodnie z art. 3 ust.1 ustawy, utrzymanie czystości i porządku w gminie należy do obowiązkowych zadań własnych gminy. Obowiązków określonych w tym przepisie nie można przerzucać na obywateli. Wskazać ponadto należy, że większość obowiązków nałożonych na właścicieli nieruchomości w §3 stanowi bezpodstawne powielenie zarówno unormowań zwartych w art. 5 ust.1 pkt.4 ustawy o utrzymaniu czystości, jak też innych ustaw, przykładowo: prawo wodne (utrzymywanie w należytym stanie urządzeń wodnych), prawo budowlane (usuwanie sopli, nawisów z okapów, okien i rynien), prawo geodezyjne i kartograficzne (oznaczenie nieruchomości), o ochronie zwierząt (informowanie o bezdomnych zwierzętach), ustawa o odpadach (postępowanie z odpadami innymi niż komunalne), o nawozach i nawożeniu (stosowanie obornika oraz płynnych odchodów na terenie gospodarstwa rolnego).

W §3 pkt.2 nałożono na właścicieli nieruchomości obowiązek przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej, przy czym określono bez upoważnienia ustawowego termin 12 miesięcy na realizację tego obowiązku. Obowiązek przyłączenia nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej wynika wprost z art. 5 ust.1 pkt.2 ustawy, jednakże przepis ten nie upoważnia rady gminy do określenia terminu, w jakim przyłączenie to ma nastąpić. Wskazać należy, iż art. 5 ust. 7 ustawy upoważnia i obliguje organ gminy (wójta, burmistrza, prezydenta miasta) do wydania decyzji administracyjnej nakazującej właścicielowi nieruchomości wykonanie obowiązku przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej.

Art. 4 ust.2 pkt. 1 lit. c) ustawy upoważnia do określenia w regulaminie zasad mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi – na terenie własnej nieruchomości. Rzeczą rady podejmującej uchwałę w tym zakresie jest zatem wskazanie warunków, by czynności te były dopuszczalne, w tym zwłaszcza zapewniających usuwanie, zgodnie z ustawą, powstałych w ich następstwie zanieczyszczeń. Ustawa nie wprowadza bowiem

generalnego zakazu mycia i naprawy pojazdów samochodowych na własnej nieruchomości. W ocenie organu nadzoru zbyt daleko idące jest zatem zezwolenie w §3 pkt. 31 regulaminu na przeprowadzanie poza warsztatami naprawczymi wyłącznie drobnych napraw i regulacji pojazdów, co jednocześnie zawiera modyfikację regulacji ustawowej, poprzez użycie niedookreślone pojęcia warsztatu samochodowego oraz drobnych napraw (ustawa mówi o warsztatach naprawczych i naprawach). Ponadto uzależnienie możliwości napraw pojazdów od zgody właściciela nieruchomości oraz braku uciążliwości dla nieruchomości sąsiednich wkracza w regulację prawa własności oraz prawa sąsiedzkiego, uregulowanych w przepisach kodeksu cywilnego (m.in. w art. 144 – „*właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno–gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych*”).

3) W §4 ust. 1 wprowadzono niezgodny z regulacją ustawową zapis, iż pojemniki i worki do prowadzenia selektywnej zbiórki odpadów ma obowiązek dostarczyć właścicielom nieruchomości przedsiębiorca. Zgodnie z art.5 pkt.1 ustawy – to właściciele nieruchomości zapewniają wyposażenie nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych.

4) W §7 wprowadzono obowiązujące na terenie gminy zakazy, do których uchwalenia w regulaminie rada gminy nie ma upoważnienia ustawowego, gdyż są one uregulowane w przepisach rangi ustawowej, przykładowo:

- zakaz niszczenia lub uszkodzani obiektów małej architektury (ust.3) – zakaz wynika z art. 143 i 144 *kodeksu wykroczeń*,

- zakaz indywidualnego wywożenia i wysypywania odpadów (ust.8), wylewania nieczystości ciekłych poza stacjami zlewnymi (ust.9), wykorzystywanie nieczynnych studni kopalnych do gromadzenia odpadów (ust.10) – zakaz tworzenia lub korzystania z nielegalnych składowisk odpadów wynika z art. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. *o odpadach*, a w zakresie zanieczyszczania lasów, także z art. 162 *Kodeksu wykroczeń*; z kolei ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska* zawiera regulację dotyczącą wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi. Zakazy dotyczące odprowadzania ścieków wynikają także z ustawy z dnia 18 lipca 2001r. *Prawo wodne*, w szczególności z jej art. 39,

- zakaz zakopywania zwłok padłych zwierząt – zasady postępowania ze zwłokami padłych zwierząt uregulowane zostały w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21.10.2009r. (Dz.U.UE.L.2009.300.1) *określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylającego*

rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego), które stosuje się bezpośrednio i przepisy prawa krajowego nie mogą być z nim sprzeczne. Przepisy Rozporządzenia nie ustanawiają bezwzględnego zakazu zakopywania zwłok padłych zwierząt, lecz określają warunki, kiedy jest to dopuszczalne.

5) W §11 nałożono na organizatorów imprez masowych obowiązek wyposażenia miejsca imprezy w pojemniki określonej pojemności oraz szalety a także ich opróżnianie i uprzątnięcie. Podmioty te zobowiązane zostały także do zawarcia umów z przedsiębiorcami na dostarczenie pojemników i szaletów.

Regulacja jest niezgodna z prawem – organizatorzy imprez masowych nie mogą zostać uznani za właścicieli nieruchomości w świetle art. 2 ust.1 pkt.4 ustawy o utrzymaniu czystości..., zatem nie mogą być adresatami obowiązków określonych w ustawie, a w konsekwencji także w regulaminie. Ponadto obowiązki organizatora imprez masowych określa ustawa z dnia 22 sierpnia 1997r. *o bezpieczeństwie imprez masowych*, a zatem nie zachodzi konieczność ich ustalania w drodze aktu prawa miejscowego

6) Rozdział IV §18 i 19 – wprowadzono obowiązki w zakresie dokumentowania, takie jak: obowiązek zawarcia umowy z przedsiębiorcą na odbiór odpadów w terminie 14 dni od wejścia w życie regulaminu, zasiedlenia lub rozpoczęcia działalności; prawo żądania od przedsiębiorców faktur; obowiązek złożenia deklaracji w terminie 14 dni od daty zamieszkania na danej nieruchomości pierwszego mieszkańca; obowiązek zainstalowania przez rolników zużywających wodę na potrzeby gospodarstwa rolnego odrębnych liczników do pomiaru wody na potrzeby bytowe, oraz konsekwencje nie realizowania obowiązków (§19) – z przekroczeniem upoważnienia ustawowego. Materia, będąca treścią wskazanych przepisów (tj. obowiązki i konsekwencje ich niewypełnienia) została uregulowana wprost w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Rada gminy nie posiada także uprawnień do nakładania na właścicieli nieruchomości, w drodze aktu prawa miejscowego, obowiązków instalowania liczników pomiaru wody na potrzeby bytowe.

7) W §22 – na właścicieli utrzymujących zwierzęta domowe nałożono obowiązki, których rada gminy nie może regulować w formie aktu prawa miejscowego, gdyż nie ma do tego upoważnienia ustawowego, ponadto regulacje te znajdują się w obowiązujących przepisach prawa:

- art. 10 ustawy o ochronie zwierząt reguluje prowadzenie hodowli lub utrzymywania psa rasy agresywnej,

- art. 56 ustawy z dnia 11 marca 2004r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* reguluje kwestie obowiązkowych szczepień ochronnych zwierząt.

Ponadto w ust.2 pkt.1 i 3 uregulowano zakaz wprowadzania zwierząt na tereny obiektów użyteczności publicznej oraz niewprowadzania zwierząt domowych na tereny placów gier i zabaw, piaskownic, plaż, kąpielisk i terenów objętych zakazem na podstawie odrębnej uchwały rady gminy. Zapisy te wykraczają poza upoważnienie ustawowe, gdyż ustawodawca nie upoważnia rady gminy do sformułowania zakazu wprowadzania psów czy innych zwierząt domowych na określone tereny lub do określonych pomieszczeń, lecz do ustalenia sposobu postępowania ze zwierzętami domowymi w taki sposób, by ich pobyt na terenie przeznaczonym do wspólnego użytku nie był uciążliwy oraz nie zagrażał przebywającym tam osobom.

W ust.3 z kolei nałożono na hodowców zwierząt domowych obowiązek spełniania wymogów ustawowych ustanowionych dla hodujących zwierzęta gospodarskie na obszarach wyłączonych spod zabudowy. Stosownie do art. 4 ust.2 pkt.6 ustawy, obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe mają na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku i nie mogą być utożsamiane z wymaganiami dotyczącymi utrzymywania zwierząt gospodarskich, w tym zwłaszcza zakazami ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach.

8) §25 – zawiera informację o przepisach obowiązujących w zakresie postępowania z bezdomnymi zwierzętami – uregulowanie to nie należy do zakresu spraw, które rada gminy winna uregulować przedmiotową uchwałą, a który enumeratywnie wymieniony został w art. 4 ust.2 ustawy o utrzymaniu czystości...

9) Rozdział VIII – przepis art. 4 ust.2 pkt.8 ustawy *o utrzymaniu czystości...* upoważnia radę gminy do wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia. Rada gminy realizując postanowienia tego przepisu nie mogła wskazać w §25 podmiotów (tu: właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami wielorodzinnymi) zobowiązanych do przeprowadzania deratyzacji., ani tym bardziej obciążać ich kosztami (§27). Rada gminy, wypełniając delegację ustawową z art. 4 ust.2 pkt.8 zobowiązana jest do szczegółowego wskazania obszarów na terenie gminy, które ze względu na szczególne usytuowanie, otoczenie czy realizowane tam funkcje bądź inne okoliczności, wymagają poddania ich obowiązkowej deratyzacji oraz ustalić termin jej przeprowadzenia. Ponadto wyłącznie rada gminy jest uprawniona do wyznaczania obszarów obowiązkowej deratyzacji i nie może przekazać tej kompetencji wójtowi gminy.

10) Unormowanie z §28 wychodzi poza upoważnienie ustawowe. Obowiązki organu wykonawczego gminy w odniesieniu do utrzymania czystości i porządku w gminie, w tym dotyczące nadzoru, wynikają wprost z ustawy, natomiast ust.1 i 2 stanowi powtórzenie treści art. 10 ust.2 i 3 ustawy *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*.

Kontrola legalności przedmiotowej uchwały, przeprowadzona przez organ nadzoru, wskazuje na konieczność wyeliminowania jej z obrotu prawnego z uwagi na zakres oraz istotność opisanych powyżej uchybień. Konieczność usunięcia znacznej części przepisów uchwały powoduje, że akt ten winien być w całości opracowany od nowa, konieczne jest zatem przygotowanie przez gminę nowego regulaminu.

W świetle powyższego stwierdzenie nieważności Uchwały Nr 131/XXIV/2012 Rady Gminy Nowe Miasto z dnia 27 grudnia 2012r. w sprawie *Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Nowe Miasto* w całości jest w pełni uzasadnione.

Zgodnie z art. 92 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. *o samorządzie gminnym* stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który zaskarżone orzeczenie wydał.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Łuczek Kozłowski
Łuczek Kozłowski